

● SAHİBİ :

TÜRKİYE İSLAM
ENSTİTÜLERİ TALEBE
FEDERASYONU ADINA
GENEL BAŞKAN

Sedat ŞENERMAN

● YAZI İŞLERİ
MÜDÜRÜ

Ömer Hami ULUSOY

BU SAYIDA

Din ve Fen	: İSLAM MEDENİYETİ
Müspet İlim Ve İslâm	: Prof Dr. N. ERBAKAN
İngiltere'deki Bir Türk Dostundan Mektup	: Mustafa KILIÇ
İlâhî Âlem'e Dalabilme	: Hasan ÇELİKKAYA
Lavâkih'ul - Envar (Eş-Şa'rânî)	: Dr. Ahmet H. KAYALAR
Nât-ı Nebî (Şiir)	: İ. Ali TAYYAR
Enstitüye Sesleniş (Şiir)	: İbrahim AK
Cami Sosyolojisi ve Psikolo- jisi Üzerine Bir Deneme	: Ali Murat DARYAL
Yolumuzun safımızdaki Muarızları	: Ramazan ASLANBABA
Regâib Kandili	: Cahit BALTACI
Dişlerimiz	: Dr. Sevim ASIMGİL
Kudüs'ü Kurtarmız	: Dr. Cahit ÖNEY
Kur'an ve Elektrik	: Yük. Müh. S. KARAGÜLLE
Gençlik Hakkında	: Hikmet SELÇUK
Ahlâki Zaaflarımızın Sebepleri	: M. Sait ÇEKMEGİL
Anadolu Fütûhatında İslâm- laşırma ve Türkleştirme	: Mehmet ŞEKER
Maarif Çilemiz	: Şükran KARAHAH
Türk Yazı Sanatları Müzesi:	İbrahim H. KONYALI
Türkiyemizde Millî Tiyatro Yoktur	: Celâl BAKIR
Sualler - Cevaplar	: Gâzi MERT
Haberler	: İSLAM MEDENİYETİ

İDAREHANE

Türkiye İslam Enstitüleri Talebe Federasyonu Genel Merkezi
Nuruosmaniye Caddesi No: 82/2
Tel. : 22 46 02

CAĞALOĞLU — İSTANBUL

Haberleşme ve Havale Adresi :
İSLAM MEDENİYETİ, P.K. : 1315

SİRKECİ

TEMSİLCİLERİMİZ

ANKARA : A. Gürbüz AKYÜZ, Gazi M. Kemal Bulvarı
Uz Apartmanı, 7/5-6 - Kızılay / Ankara
İZMİR : T.İ.E.T.F. İkinci Başkanı : İhsan EMCİ
KAYSERİ : T.İ.E.T.F. Mah. İcra K. Bşk: İ. Ethem ELİBOL
KONYA : T.İ.E.T.F. Mah. İcra Kom. Bşk. Hasan TAŞ

TEKNİK KADRO

Sekreter :
Erdoğan ATAK

Ressam :
Gürbüz AZAK

Dizgi ve Baskı : F A T İ H M A T B A A S I -- İSTANBUL
Yıl: 2 — Sayı: 23

Basıldığı tarih: 25/9/1969

ABONE

Yıllık : 12 sayı, 25 TL.
Altı Aylık : 6 sayı, 12,5 TL.
Öğrencilere: Yıllık 20 TL.
» 6 aylık 10 TL.
Yabancı memleketlere posta
ücreti ilâve edilir.

Bir sayısı: 250 Kuruş.

İLAN TARİFESİ

Dış Kap.: 2 renk 2.500 TL.

Tek renk: 2.000 TL.

İç-Kapak: 2 renk 1.500 TL.

Tek renk: 1.000 TL.

Renkli ilân sahifesi :

Tamamı : 1.200 TL.

1/2 : 750 TL.

1/4 : 400 TL.

1/8 : 250 TL.

Mecmuamızdaki yazılar me'haz gösterilmeden alınmaz.
Gönderilen yazılar basılsın basılmıyın iade edilmez.

başyazı

MÜSBET İLİM ve İSLÂM

Prof. Dr. Necmeddin
ERBAKAN

özlerime başlarken önce Cenab-ı Hakk'a hamdü senalar ederim ki, bendenize çok sevdiğimiz Konya'da, bir hafta gibi kısa bir müddet içerisinde iki kere sizlere hitap etmek şerefini bahsetmiştir.

Bu defa Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Talebe Cemiyetindeki arkadaşlarımızın daveti üzerine aranıza gelmiş bulunuyorum. Bundan dolayı büyük bir bahtıyarlık içerisindeyim.

Sözlerime başlarken her şeyden önce bu güzel akşamı meydana getirmek hususunda gayret sarfeden Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Talebe Cemiyetine teşekkürü bir borç bilirim.

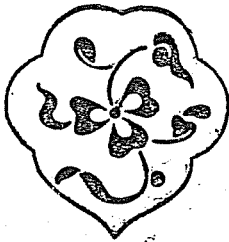
Bugün size çok önem vermemiz icap eden bir konu üzerinde konuşmak için huzurlarınıza gelmiş bulunuyorum. Bu konunun adını kısa olarak «İslâm ve İlim» diye adlandırdık. Bu ismi niçin koyduğumuzu konuşmamızı yaptığımız zaman inşaallah hep birlikte görmek imkân ve fırsatını elde edeceğiz.

Böyle bir konuyu aramızda konuşmaya çok büyük ihtiyacımız var. Çünkü Müslümanlar olarak dünyanın gelmiş geçmiş en büyük düşünce sistemine sahip bulunuyoruz. Fakat bu büyük düşünce sisteminin ve Müslümanların -mücadele suretiyle sevapları ve şerefleri artsın diye- karşılarında daima bâtil fikirler olagelmıştır. Bu bâtil fikirler, bir Müslüman diyarı içerisinde bizleri, kendi dinimizi, kendi Müslümanlık hakikatlarımızı öğrenmeyecek hale getirilmişlerdir. Bakın, ben bugün size dinimizin verdiği hızla yazılmış olan ilmî çalışmaların bazılarında bahsedeceğim. Eminim ki, çoğumuz bu çalışmalar hakkında fikir sahibi değiliz. Niçin? Çünkü kendi kendimizi öğrenmeğe imkân bulamamış bulunuyoruz.

Mevzua girmeden önce, mevzuun ehemmiyeti hakkında bir noktayı belirtmek istiyorum: Bizim düşünce sistemimizde aslında hiç bir noksanımız yoktur. Ancak yetiştirilme tarzımız dolayısıyla yanlış düşüncelere düşebiliyoruz, O da şu: Efendim, orta-

NOT : Bu yazı, Prof. Dr. Necmeddin ERBAKAN

Bey'in Konya ve yurdun çeşitli vilâyetlerinde vermiş olduğu konferansın tam metnidir.

da bir Müslümanlık var. Müslümanlık bilhassa âhi-rete, manevî ilimlere, ahlâka ve diğer ilimlere ait birçok esaslar getirmiş, biz bunları öğrenmişiz, fakat zannediyoruz ki, Müslümanlık dışında başka hakikatlar da vardır. Neymiş bu hakikatlar? Efendim, bakınız el oğlu çalışıyor. Amerika'lı Avrupa'lı ne büyük mamureler meydana getiriyor; aya ve yıldızlara gidiyor. Bu ırsanların çalışmaları, Kur'an-ı Kerim'e istinat eden ilimler münasebetiyle midir, değil midir? Bunu iddia edecek vaziyette değiliz, diye düşünüyor ve diyoruz ki, bunlar böyle güneşin tutulmasını saniyesi saniyesine hesapladıklarına göre aya şu dakikada gideceğim, deyip o dakikada gittiklerine göre, onların da istinat ettikleri bir hakikat kaynağı var diyoruz. Ve böylece Müslümanlık dışında sanki başka bir hakikat kaynağı olabilir gibi Avrupa'lıların düşünce sistemine bir pay ayırmağa kalkıyoruz.

Şimdi biz, bu konuşmamızda bilhassa belirtmek isteyeceğiz ki, «Müslümanlık dışında başka bir hakikat kaynağı olamaz.» Peki bu Avrupa'da gördüğümüz adamların yaptıkları işler nedir? Bunlar nereden meydana geliyor? İşte Avrupa'daki insanların düşünce sistemleriyle, yaptıkları çalışmalarla Müslümanlık arasındaki münasebeti belirtmeğe çalışacağız.

Mevzuumuza girerken müsadenizle önce şöyle bir noktadan başlayalım. Sizinle beraber çıksak, dünyanın muhtelif yerlerinde çalışmalar yapılan yerleri gezsek, dışardan baktığımız zaman, aman ne büyük binalar ne büyük köprüler yapmışlar; bu jetlerle bu roketlerle nasıl uçuyorlar, aya nasıl gidiyorlar? Bu laboratuvar çalışmalarındaki karmakarışık âletler üzerinde nasıl çalışıyorlar, diye hayretle bunları seyrederek. Amerika'da aya giden herhangi bir füzenin hareketini kontrol eden bir gözetleme merkezinde çalışan insanın yanına yaklaşırsak, bu adamın bilgi muhtevası nedir, diye incelemeye başlasak, önce şunu belirtmek lâzımdır ki, bizler öyle bir yetiştirilme tarzının içerisinde bulunmuşuz ki, bu laboratuvarlarda çalışan insanlara ister istemez büyük bir hayret hissiyle bakıyoruz, onları kendimizden çok büyük görüyoruz. Şimdi biz bu büyük görme meselesinin tahliline girişmek istiyoruz. Onun için bu laboratuvarda çalışan büyük alimlerden bir tanesinin yanına yaklaşırsak ve desek ki, beyefendi, siz burada ne yapıyorsunuz? Diyeyim ki, ben burada şu füzenin aya gidişini kontrol ediyorum. Nasıl kontrol ediyorsun? İşte sadece şu âleti kontrol ediyorum, diyecek. Alet nasıl yapılmış, desek, adam bize birtakım formüller yazar. Bu formüllerin baş taraflarına birtakım harflerle rumuzlar koyar. İçimizden deriz ki, bu adam bilmediğimiz ve hiç bir zaman da bilemeyeceğimiz mevzulardan bize bahsediyor. Halbuki bir Müslümanın böyle bir durumla karşılaştığı zaman bunları çok büyük bir mesele olarak görmemesi lâzımdır. Laboratuvarda çalışan âlime bu işleri nasıl yaptığını sordüğümüz zaman, o da bize birtakım formüller göstermeğe başlayacaktır. Şimdi biz bu formül meselesinin içerisine girip bunlardan ne kastedildiğinin bir hülasasını yapmak istiyoruz.

Asasını alıp dışarı çıkmak istiyor. Bakın bu adam bize hangi formülden bahsederse bahsetsin, bunun bahsetmiş olduğu formülün şekli ve muhtevası mühim değil. Aslında formül diye yapmış olduğu şeyler bunun bir takım fikir silsilelerini ve düşünce silsilelerini rumuzlarla yürütmekten başka bir şey değildir. Meselâ bu adamın aya füzenin gidişine yapmış olduğu hesap ile mahiyet itibariyle şöyle bir pencereden aşağıya bir taş atsak bu attığımız taşın ne kadar zaman sonra yere geleceğini hesaplama arasında bir fark yoktur.

Prensipleri itibariyle niçin mi? Şimdi arkadaşlarımızın çokları bilhassa lise seviyesine kadar mekanik ve fizik dersi okumuş olanlar içinizde biz şu pencereden bir taş atsak aşağıya bu taşın ne kadar zaman sonra düşeceğini hesabını çok iyi bilirler. Bildiğiniz gibi meselâ, şimdi lisede belli arkadaşlarımıza bir sual olarak soruluyor. Sorulduğu zaman deseler ki, şöyle on metre yüksekliğinde bir pencere var. Bu on metre pencereden bir taş attığımızda bu taş yere ne kadar zaman sonra düşer dese? Hemen arkadaşımız oturup ve Amerika'da gördüğümüz beyaz gömleklili, makinanın başındaki alime de aynı suali sorsak derhal karşımıza bir formül yazar. Bu yazmış olduğu formülde şöyle bir formül gösterir ve der ki, (S) eşittir, der. Asıl bunun istifade etmiş olduğu formül $1/2 os^2$ formülü olduğu için $S = 2K/G$ (kareköküdür) şeklinde bir formül yazar ve bu formülde der ki, efendim on metreden mi taşı aşağı düşürüyorsunuz? der. O halde buraya 10 yazacağız, 2 ile çarpacağız, 20 olacak. Yerçekimi 9,81 dir. Buna böldüğümüz zaman 2 çıkacak. Karekökünü aldığımız zaman 1,41 çıkacak. 1,41 saniye sonra bu taş 10 metrelik bir yerden düştüğü zaman aşağıya gelir. Hakikaten pencereden bir taşı bıraktığımız zaman bir kronometre tutarsak taşın aşağıya tam 1,41 saniyede indiğini görürüz. Şimdi tabii biz bu manzarayı görünce «vay canına, bu adam bu işi biliyor» diyoruz. Bu adamın bildiği şey nedir. Bunu tesbit etmeğe kalkarsak, bakın bu adamın bildiği şey aslında, basit bir şeydir. O da şu: Bu hesap yapılırken, «bu hesabı nasıl yaptınız?» diye sorsak bu insana, «nerden çıkardın bu formülü?» desek, bize diyecek ki, efendim bu taş buradan aşağıya doğru düşerken herhangi bir anda taşı yer çekiyor. Bir çekim kuvveti var. Kuvvet diye bir şeyden bahsedecem. Sonra diyecek ki efendim, taş aşağı doğru inerken bir ivme kazandı. Bu ivmeden dolayı taşın bir atalet kuvveti var. Taş aşağı doğru inerken yerin çekmiş olduğu bu kuvvet yukarıya doğru mevcut olan atalet kuvvetine eşittir. Niçin eşittir, dediğimiz zaman diyecek ki, daima her yerde, nerde karşılaşırsak karşılaşıalım «tesir, aks-i tesire müsavidir.» Sahi öyle midir? Başlayacak bize misal vermeğe. Diyecek ki, bakın ben şunu böyle itersem bir kilo ile, o da bir kilo ile bu tarafa doğru beni itmiş demektir. Ve nereye gidersek gidelim, tesir, aks-i tesire eşittir. Şimdi bugün bütün dünyada her sahada yapılmış olan çalışmalarda hakikaten bu hesapların sonunda, meselâ şu hesapta, bize esas eşitliği veren, tesir müsavî aks-i tesir, diye bir pren-

siptir. Tesir, aks-i tesire müsavidir etki tepkiye eşittir). Yani herhangi bir kuvvet daima karşısındaki başka kuvvetlerle dengededir.

Şimdi bu çeşit hesapları incelediğimiz zaman bir taşın düşmesinde «tesir aks-i tesire müsavidir» prensibinden faydalanıyoruz. Başka hesaplarda faydalandığımız başka prensipler de vardır. Bu prensiplerden önemli diğer bir tanesi «Madde yoktan var, edilmez, vardan yok edilmez» prensibi. (Maddenin tahaffuzu prensibi). Diğer bir prensip ise «enerji yoktan var edilmez, vardan yok edilmez» prensibi.

Bugün bütün dünyada teknik sahada yapılmış olan çalışmaların hepsinde sonunda kullanılan asıl fikri öz, fikri muhakeme, asıl formülde hesabın temelini teşkil eden düşünce aslında işte bu üç düşünceden ibarettir. Bugün hiçbir fizik, hiçbir kimya, hiçbir mekanik meselesi yoktur ki, bu üç prensip vasıtasıyla hesaplanmamış olsun. Bunun dışında başka bir prensip yoktur. O halde bizim karşılaşmış olduğumuz herhangi bir Batılı ilim adamı bir hesap yapıp bize bir marifet gösterdiği zaman bilelim ki, bu marifetin altında ve arkasında yatan asıl insan oğlunun fikri yapısı, düşüncesi, onun yapmış olduğu hesapların hepsini soksak yere üç tane damla düşer: Biri «Tesir, aks-i tesire eşittir» prensibi. İkincisi «madde yoktan var olmaz, vardan yok olmaz» prensibi. Üçüncüsü de «Enerji yoktan var olmaz, vardan yok olmaz» prensibidir. Bu üç prensibe istinaden bu hesaplar yapılır.

Şimdi bu hesapları yapıp birtakım neticeleri ortaya koyan âlime desek ki, beyefendi sen bu hesapları yaparken birtakım tabirlerden bahsediyorsun. Kuvvet diyorsun, enerji, madde diyorsun. Nedir bu söylediğin şeyler? Batılı bir âlim bütün bu hesapları yaptığı halde kuvvetin ne olduğunu, enerjinin ne olduğunu, maddenin ne olduğunu bize tarif edemiyor. Bu mefhumları alıyor, kullanıyor da, bunlar nedir, dediğimiz zaman anlatamıyor, gösteremiyor. Neden gösteremiyor? Bakınız meselâ madde dediğimiz zaman, efendim insan maddeyi gösteremez olur mu? Nedir madde? İşte şuradaki masa, direk v.s. Görüyoruz madde işte budur. Mesela ilmi açıdan bakıldığı zaman bu kadar basit değil. Madde nedir dediğimizde şu masadır, diye bize gösterdiği takdirde acaba bu masa nedir? diye bir incelemeye başlayacak olursak masanın üzerine çok büyük bir mikroskopla maddenin ne olduğunu anlamak için yaklaşılmaya başlayalım. İlk önce masanın üst yüzünde birtakım pürüzler görürüz. Sonra bu pürüzlerin içerisine girdiğimiz zaman ayağı nebattan yapılmış bir ahşap masa ise bu nebatın hücrelerini görürüz. Bu hücrelerin içine yavaş yavaş girdiğimiz zaman hücrenin kendi içerisinde birtakım organik maddeler ve bu organik maddelerin de birtakım moleküllerden yapıldığını görürüz. Bu moleküllerin içerisine bir elektron mikroskobu ile bakacak olursak, bir de bakıyoruz ki, maddenin içindeki bu en küçük parça dediğimiz molekül birtakım atomlardan yapılmış. Atom nedir deyip atomun içerisine girdiğimiz zaman görüyoruz ki, atom bizim güneş ve etrafında dönen yıldızla-

neş gibi bir merkezî kısım vardır ki buna proton deniyor. Bunun etrafında dünyanın ve diğer yıldızların dönüşü gibi birtakım elektronlar dönüyor. Tıpkı dünya ve diğer yıldızlar güneşin etrafında nasıl dönüyorlarsa şu masanın içerisindeki her bir atomda da bu dönmeler var. Peki, bu atom dediğimiz şey nasıl bir şeydir? Elektron mikroskobu ile gelip bunun içerisine girdiğimiz zaman, şimdi nasıl biz güneşi dünyadan pek çok uzaklarda görüyorsak, bunun gibi atomun protonu ile elektronu arasında (yani güneşi ile arzı arasında) da büyük bir boşluğu olduğunu görüyoruz. Öyle ki, biz dünya ile güneşin arasında on bin tane dünya sığdırabiliriz. On bin tane dünya koyarsak güneşe erişiriz. Halbuki atomun içerisinden elektron ile protonun arasına yani oradaki dünya ile güneşin arasına yüz bin tane koyduğumuz zaman erişiriz. Bunun mânası şudur: Biz şuradan madde diye her tarafını dolu olarak görmüş olduğumuz cismin içerisine gittiğimiz zaman bir boşlukta kalıyoruz. Biz dolu zannediyoruz. Halbuki bunun aslı dolu değil. Ya neymiş? Boşluk. Ama ne boşluğu? Efendim işte bir elektron var, bir de proton var madde dediğimiz şeyin içerisinde. Ve bunların arasında da arz ile güneşin arasındaki boşluğun daha on misli büyük boşluk var. Ve biz bunu dolu zannediyorduk. Evet dışardan baktığımız zaman dolu zannediyoruz. Çünkü bunun içerisini göremiyoruz. Görme kabiliyetimiz yetmiyor. Bunun içerisinde boşluk var.

Şimdi bu Amerikan lâbaratuvarında bize o hesaplarla fiyaka yapan insanı getirip de mikroskopla bu boşluğun içerisine soktuğumuz zaman, beyefendi sen demin hesaplarında maddeden bahsettin. O halde nerde bu madde? dediğimiz zaman bu insan bu boşluğun içerisine gelip kayboluyor. Çünkü bunun içerisindeki elektron ve proton dediği şeyin kendisi de aslında bir ağırlığı veya herhangi bir şeyi olan bir şey değil. Dünyadaki bütün altınların hepsini eğer atomları içindeki boşlukları çıkaracak kadar bunları sıkabilsek, ancak bir yüksüğün içerisini doldurur. Dünyadaki bütün altınlar bir ucu Lizbon'da olursa öbür ucu Sibiryaya kadar uzanan bir katarı doldurur. Düşünün bütün Avrupa'yı boydan boya katedecek bir katarı doldurur. İşte bu katarın içerisini dolduran bütün dünyadaki altın maddenin molekülü ile atomu arasındaki mesafeyi sıkığımız zaman bütün bu kadar altını bir yüksüğün içine sığdırmak mümkündür. Yani bizim gördüğümüz altın gibi en ağır bir madde dahi büyük boşluklardan meydana geliyor. İşin içerisine gelip girdiğimiz zaman orta yerde madde diye bir şey kalmıyor. Hattâ deniyor ki, efendim bu kenardaki elektron aslında yoktur. Ya ne varmış? Şöyle bir şey varmış: Yeni modern düşüncelere göre burda elektron yok. Şöyle bir dalga var. Bu dalga böylece dönüyor. Bir madde yok diyorlar. Nasıl bir dalga? Meselâ şu salonun şu ucundan buraya kadar bir ip gersek şuradan bir dalga versek bu ipe. Bu dalga burdan oraya kadar yürür gider. İşte siz elektron dönüyor diye kabul ediyorsunuz. Halbuki aslında dönen elektron değildir. Dönen neymiş? Dönen bu dalga. Madde diye bir şey yoktur.

halde bugün Batı birtakım hesaplar yapıyor, birtakım işler görüyor gibi gözüküyor. Ama kendisinin kullanmış olduğu mefhumların ne olduğunu kendisi bilmiyor. Bugün Batı'daki bir insan madde nedir bilmez. Batıdaki bir insan enerji nedir bilmez. Batıdaki bir insan kuvvet nedir bilmez.

Niçin bu mevzu üzerinde duruyoruz? Muhterem kardeşlerimiz, bu mevzu üzerinde şunun için duruyoruz. Şimdi Mevzuumuzu biraz inkişaf ettiriyoruz.

Müslüman kardeşlerimiz, yarım yarım batı ilimlerini okumuş insanlarla karşılaştıkları zaman bunların istihfaflarıyla karşılaşılıyor. Bu insanlar Müslümanları küçük görmeye kalkıyorlar. Kendi küçüklüklerini bilmedikleri halde. Ben bu akşam size Müslümanları küçük gören insanların kendilerinin küçük olduğunu isbat etmek için huzurunuza geldim.

Şimdi bakınız, yarım yamalak tahsil edip gelmiş, Müslümanlığı küçük görmeye kalkıyor. Niçin? Efendim dünyada ilim var, fen var diyor. Nedir senin ilim dediğin? Bak aya gidiliyor, yıldızlara gidiliyor. Gel bakalım aya yıldızlara hangi hesaplarla gidiliyor? Onun bunların hiç birinden haberi yoktur. Bir an için olsa dahi bu hesaplar nerden çıkmış deseniz hesabın nereden çıktığını bilmez. Bildiği takdirde buraya gelmeye mecburdur. Diyecek ki bir takım prensipler var. Bu prensipleri biz tecrübelerle tesbit ettik. Bu prensiplere inanıyoruz. Bu prensiplere istinaden hesaplar yapıyoruz. Nedir bu prensipler? İşte «Tesir aksi tesire eşittir. Madde vardan yok olmaz, yoktan var olmaz.» Peki senin bu madde dediğin nedir? Enerji ve kuvvet dediğin nedir? Dediğimiz zaman bize karşı, o büyük pozları takınan insanlar bunların ne olduklarını izah edemezler, burada takılıp kalırlar. Niçin? Çünkü onlar asıl ilim nedir onu bilmezler. Bu basit tatbikatı ilim zannederler. Halbuki ilim, onların gelip tıkanışmaları bu yer varya, ilim ondan sonra başlar aslında... Sen madde nedir bilmeden gelip de ne yapıyorsun bizim karşımızda? Sen enerji nedir, kuvvet nedir bilmeden gelip de ne yapıyorsun burada? Madde dediğin şey var mı? Yok mu? Daha bunu orta yere koyamıyorsun. Bak biriniz böyle söylüyor, biriniz böyle söylüyor. Biriniz diyor ki, evet madde vardır; öbürünüz hayır bir tanesinin ismini işitmişsinizdir: Einstein (Aynştayn) adlı Yahudi âlimi... Bu Yahudi âlimi olan Einstein bütün bu meselelerle senelerce uğraştıktan sonra ömrünün sonlarında şunları söylemiştir: «Ben ömrümde uzun müddet, hakikaten bu madde ile enerji ile, kuvvetle uğraşıp bir sürü hesaplar yaptım, ama bütün ömrüm boyunca bunların ne olduğunu anlayamadım. Hattâ size bir şey söyleyeyim. Acaba biz hesaplar yaparken madde, enerji, kuvvet gibi mefhumları kullanacağımıza bunların yerine başka mefhumları kullanmış olsaydık acaba daha mı kolay hesap yapardık? Bunu da bilemiyorum. Yalnız hissettiğim bir şey var, o da böyle enerji, madde, kuvvet diye birbirinden ayrı üç mefhum olmadıdır. Ben bu işte bir tevhit hissediyorum. Bir tek mefhum olsa gerek ki, bu bazan enerji haline, bazan da madde haline giriyor; bazan kuvvet haline giriyor. Fakat bunun ne olduğunu hissediyorum ama bir türlü bulamıyorum» diyor.

(Devam edecek)

İNGİLTERE'DEKİ BİR TÜRK DOSTUNDAN MEKTUP

Allah'ın Adıyla,

Ey büyük Türk Milleti!.. Selam size!..

Bir Müslümanın kalbden selâmını kabul edin.

Daha ne kadar uyuyacaksınız?. Eyvah! Büyük Türk; Fatih'in, Yavuz'un Kanuni'nin torunları!..

Bir zaman siz Avrupanın efendisi idiniz. Şimdi ise Avrupa sizin efendiniz. İslâm'ın Hilâli, Avrupanın Kızıl Haç (Salib)i ve Siyonizmin Yıldızı ile kuşatılmıştır.

Selâm size ey büyük Türk milleti. Selâm size!.

Bir zaman siz Kosova'da ve Rusya meydanlarında idiniz. Şimdi ise sizin kızlarımız Avrupa meydanlarındadır.

Elveda ey hürriyet kahramanları elvadâ!

Daha ne kadar zaman dünya Müslümanları ve Muhammed (S.A.V.) bu gerileme ve zelil olmanın ızdırabını çekecek?.. Büyük Türk Fatih Sultan Mehmed'in aziz rûhu cennette ağlıyor. Daha ne kadar zaman o Büyük Türk'ün rûhu bu alçaklığa tahammül edecek?!

Ey, Büyük Türkün evladı!

Bir zaman siz Mekke ve Medine'nin bekçileri idiniz. Kâ'be size selâm eder. Ey benim kardeşlerim, Büyük Türk'ün torunları!

Uyan! Çok uyudun! Zaman akıp gidiyor, sen hâlâ uykudasın!.

Çok yaşa ey Büyük Türk Milleti, çok yaşa!..

Mustafa Kılıç

TEBRİK...

Bütün müslümanların mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, daha nice mübarek günlere erişmelerini Cenab-ı Allah'tan niyaz ederiz.